

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judcători – Andrei Harghel și Ion Arhiliuc,

în baza actelor din dosar, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, S. Brigai și inculpat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013 și sentinței Judecătoriei Nisporeni din 28 noiembrie 2012 în cauza penală în privința lui

Brașovanu Dumitru Ion, născut la 24 iulie 1979,
originar și domiciliat în satul Milești, r-nul Nisporeni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei.

25 mai 2012 - 28 noiembrie 2012 (prima instanță).

20 decembrie 2012 – 16 mai 2013 (instanța de apel).

03 septembrie 2013 – 23 octombrie 2013 (instanța de recurs).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 28 noiembrie 2012, Brașovanu D. a fost condamnat:

- în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani închisoare;

- în baza art. 145 alin.(2) lit. b) Cod penal la 20 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilă lui Brașovanu D. pedeapsa definitivă – 21 ani închisoare.

În fapt, prima instanță a reținut, că Brașovanu D. în luna ianuarie 2011, intenționat, avînd scopul sustragerii bunurilor proprietarului, a pătruns în gospodăria lui A. Păduraru din s. Milești, raionul Nisporeni și din șopron, pe ascuns, a sustras o beschie mecanică de model „Drujba 4-A” cu costul de 2 800 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună considerabilă.

În drept, fapta inculpatului Brașovanu D. a fost încadrată în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, la data de 5 ianuarie 2012, pe la ora 16³⁰, aflîndu-se în regiunea „Rîpa lui Ursachi” în s. Milești, raionul Nisporeni, intenționat, pentru a nu-i întoarce lui D. Costru datoria în sumă de aproximativ 500 lei pe care o avea de la procurarea

băuturilor alcoolice, i-a aplicat cu toporul două lovituri în regiunea capului, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora D. Costru a decedat.

În drept, fapta inculpatului Brașovanu D. a fost încadrată în baza art. 145 alin.(2) lit. b) Cod penal – omor săvârșit din interes material.

2. Procurorul în Procuratura raionului Nisporeni, V. Potînga a declarat apel împotriva sentinței Judecătorei Nisporeni din 28 noiembrie 2012 în care a solicitat casarea ei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Brașovanu D. să-i fie stabilită o pedeapsă în baza art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, în conformitate cu art. 34 alin. (2); 82 alin. (2) Cod penal 4 ani închisoare.

Pe art. 145 alin. (2), lit. b) Cod pena a-i stabili o pedeapsă în conformitate cu art. 34 alin. (2); 82 alin. (2) Cod penal, sub formă de detențiune pe viață. Prin aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni a-i stabili o pedeapsă definitivă, sub formă de detențiune pe viață, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2.1. Ne fiind de acord cu sentința în cauză inculpatul Brașovanu D. și avocatul B. Sterpu în numele acestuia au declarat apeluri în care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe art. 145 alin. (2) lit. b) Cod penal invocând, că sentința în cauză este neîntemeiată, inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, cauza a fost examinată superficial și unilateral.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013 a fost respins apelul acuzatorului de stat ca nefondat.

Au fost admise din alte motive apelurile inculpatului Brașovanu D. și al avocatului B. Sterpu, casată parțial sentința Judecătorei Nisporeni din 28 noiembrie 2012, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță.

Lui Brașovanu D. i-a fost aplicată:

- în baza art.145 alin.(2), lit. b) Cod penal o pedeapsă de 13 ani și 6 luni închisoare;

- în baza art.186 alin.(2), lit. c), d) Cod penal - 2 ani închisoare.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 14 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

Pentru a pronunța decizia instanța de apel a reținut, că pedeapsa aplicată inculpatului de către prima instanță este prea aspră și neechitabilă.

4. Împotriva deciziei menționate procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, S. Brigai, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea ei și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat, că hotărârea nu conține temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelurilor din alte motive, și că pedeapsa a fost redusă fără careva temei.

4.1. Inculpatul Brașovanu D. a declarat recurs ordinar în care face trimitere la temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) Cod de procedură penală și solicită casarea hotărârilor precedente cu rejudecarea cauzei și achitarea lui pentru omor și încetarea procesului penal pentru furt pe care l-a recunoscut.

5. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate, în raport cu materialele cauzei Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi apreciate ca inadmisibile din următoarele motive.

6. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Concluziile instanței de apel cu privire la legalitatea și temeinicia sentinței se bazează pe examinarea și verificarea probelor din dosar, raportate la prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală. Respectînd cerințele normelor vizate instanța de apel corect a reținut starea de fapt și de drept apreciată ce concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor. Astfel, faptele inculpatului Brașovanu D. corect au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal ca furt - adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și art. 145 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică omor săvîrșit din interes material.

7. După cum a constatat instanța de apel vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin:

- declarațiile succesorului părții vătămate A. Costru, care a invocat că de la tatăl său cunoaște că acesta era în conflict cu Brașoveanu D. Ultimul avea la el o datorie de 900 lei, îi fura bunurile din gospodărie și se temea să nu fie demascat (f.d.53-54, vol. I);

- declarațiile martorului L. Costru (f. d. 75, vol. I);

- declarațiile martorului E. Răscoală (f.d.77-78, vol. I);

- declarațiile martorului N. Potlog (f.d. 67-68, vol. I);

- declarațiile martorului minor I. Homelcu, date în prezența pedagogului și a reprezentantului legal. Acest martor ocular a declarat, că a văzut cînd inculpatul l-a lovit cu toporul pe A. Costru și l-a preîntîmpinat să nu divulge despre cele întîmplate (f.d. 96-110, vol. II);

- declarațiile martorului S. Sirițanu (f.d. 111-113, vol. II);

- declarațiile martorului M. Dumitriu (f.d. 114-117, vol. II);

- declarațiile martorului M. Lăcătuș (f.d.59-69, vol. II);

- declarațiile medicului legist A. Butnaru date în ședința de judecată potrivit căroro ultimul a explicat că la examinarea cadavrului lui D. Costru s-a constatat traumă masivă cu trecere în baza craniului, astfel se poate presupune că lovitura a

- concluzia raportului de expertiză medico-legală nr.13D din 30 ianuarie 2012 (f.d. 96, vol. II) din care rezultă, că moartea lui D. Costru a survenit în urma unei

traume cranio-cerebrale acute deschise produsă prin lovituri cu un obiect dur contondent;

- raportului de expertiză psihiatrică legală staționară nr.43s-12 din 17 aprilie 2012, potrivit căruia rezultă că Brașovanu D. de careva maladiei psihice cronice nu suferă, manifestă tulburare de personalitate organică, însă particularitățile psihicului depistate la el nu sunt de grad sever, nu echivalează cu noțiunea de alienație mentală și nu-i abolesc discernământul (f.d. 124-125);

- procesele - verbale de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 5 și 6 ianuarie 2012 din care se vede unde a fost depistat cadavrul, urmele de sânge (f.d. 22-34);

- procesul-verbal ridicare din 11 ianuarie 2012, din care rezultă că a fost ridicat de la A. Costru caietul de notițe (f.d. 85);

- procesul-verbal de examinare a carnetului vizat din 14 ianuarie 2012, din care rezultă că în ele au fost înregistrate înscrisuri privind datoriile lui Brașovanu D. față de D. Costru ș. a.

8. Instanța de apel, analizând materialele dosarului a stabilit faptul, că inculpatul nu are antecedente penale, pe o componentă de infracțiune el și-a recunoscut vinovăția și se căiește în cele comise, pedeapsa este numită în limitele sancțiunilor articolelor imputate.

Instanța de apel a concluzionat, că pedeapsa aplicată inculpatului de către prima instanță (21 ani) este prea aspră, iar reducând-o, a ajustat-o criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art. 61, 75 Cod penal.

Astfel, argumentele procurorului nu pot fi admise, întrucât ele se combat prin cele expuse mai sus, și, prin urmare, nu se regăsesc în temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

9. Referitor la argumentele inculpatului Brașovanu D. privind achitarea lui, Colegiul penal remarcă, că acestea sunt combătute prin cele menționate mai sus.

Or, dezacordul inculpatului cu concluziile instanțelor nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii au fost apreciate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și nici nu constituie temei pentru recurs ordinar din cele prevăzute în baza art. 427 Cod de procedură penală.

Mai mult, argumente analogice inculpatul a expus și în apel, însă Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău l-a respins ca nefondat, argumentându-și corespunzător soluția.

Astfel, opinia inculpatului privind achitarea sa prezintă o solicitare, dar care nu poate fi temei de reexaminare a cauzei în aspectul reaprecierii circumstanțelor de fapt și de drept deja stabilite.

Conținutul probelor și valoarea probatorie a lor este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Prin urmare, pretinsele argumente invocate în recursuri se apreciază ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, întrucât ele nu se regăsesc în temeiurile pentru declararea recursului din cele stipulate în art. 427 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Chișinău, S. Brigai și inculpatul **Brașovanu Dumitru Ion**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013 și sentinței Judecătoriei Nisporeni din 28 noiembrie 2012 în cauza penală în privința ultimului, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de **06 noiembrie 2013, ora 9.30.**

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Andrei Harghel

Ion Arhiliuc